



---

ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ

---

**P8\_TA(2017)0321**

**Εφαρμογή της οδηγίας για τη διαμεσολάβηση**

**Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2017 σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (η «οδηγία για τη διαμεσολάβηση») (2016/2066(INI))**

*Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,*

- έχοντας υπόψη την οδηγία 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις<sup>1</sup> («οδηγία για τη διαμεσολάβηση»),
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (COM(2016)0542),
- έχοντας υπόψη τη σύνθεση διεξοδικών αναλύσεων της Γενικής Διεύθυνσης Εσωτερικών Πολιτικών με τίτλο «The implementation of the Mediation Directive – 29 November 2016» (Η μεταφορά της οδηγίας για τη διαμεσολάβηση – 29 Νοεμβρίου 2016)<sup>2</sup>,
- έχοντας υπόψη τη μελέτη της Επιτροπής του 2014 με τίτλο «Study for an evaluation and implementation of Directive 2008/52/EC – the “Mediation Directive”» (Μελέτη για την αξιολόγηση και τη μεταφορά της οδηγίας 2008/52/ΕΚ – «η οδηγία για τη διαμεσολάβηση»)<sup>3</sup>,
- έχοντας υπόψη τη μελέτη της Γενικής Διεύθυνσης Εσωτερικών Πολιτικών με τίτλο «Rebooting the Mediation Directive: Assessing the limited impact of its implementation and proposing measures to increase the number of mediations in the EU»

---

<sup>1</sup> EE L 136 της 24.5.2008, σ. 3.

<sup>2</sup> PE 571.395.

<sup>3</sup> <http://bookshop.europa.eu/en/study-for-an-evaluation-and-implementation-of-directive-2008-52-ec-the-mediation-directive--pbDS0114825/>

(Επανεκκίνηση της οδηγίας για τη διαμεσολάβηση: αξιολόγηση του περιορισμένου αντίκτυπου της υλοποίησής της και πρόταση μέτρων για την αύξηση του αριθμού των διαμεσολαβήσεων στην ΕΕ)<sup>1</sup>,

- έχοντας υπόψη την ευρωπαϊκή αξιολόγηση μεταφοράς σχετικά με την οδηγία για τη διαμεσολάβηση της Μονάδας εκ των Υστέρων Εκτίμησης Αντικτύπου της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Κοινοβουλευτικής Έρευνας<sup>2</sup>,
  - έχοντας υπόψη τη μελέτη της Γενικής Διεύθυνσης Εσωτερικών Πολιτικών με τίτλο «Quantifying the cost of not using mediation – a data analysis» (Ποσοτικός προσδιορισμός του κόστους της μη χρήσης της διαμεσολάβησης – ανάλυση δεδομένων)<sup>3</sup>,
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 67 και το άρθρο 81 παράγραφος 2 στοιχείο ζ) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ),
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 52 του Κανονισμού του, καθώς και το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και το παράρτημα 3 της απόφασης της Διάσκεψης των Προέδρων της 12ης Δεκεμβρίου 2002 σχετικά με τη διαδικασία εξουσιοδότησης της εκπόνησης εκθέσεων πρωτοβουλίας,
  - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων (A8-0238/2017),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η οδηγία 2008/52/ΕΚ αποτελεί σημαντικό ορόσημο σε ό, τι αφορά την εισαγωγή και τη χρήση των διαδικασιών διαμεσολάβησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση· λαμβάνοντας ωστόσο υπόψη ότι η μεταφορά της οδηγίας 2008/52/ΕΚ παρουσιάζει μεγάλες διαφορές μεταξύ των κρατών μελών, ανάλογα με την ύπαρξη ή μη εθνικών συστημάτων διαμεσολάβησης, καθώς ορισμένα έχουν επιλέξει να εφαρμόσουν κατά γράμμα τις διατάξεις της, ενώ άλλα προτίμησαν να προβούν σε διεξοδική επανεξέταση των εναλλακτικών τρόπων επίλυσης των διαφορών (όπως, για παράδειγμα, στην περίπτωση της Ιταλίας, όπου η προσφυγή στη διαδικασία της διαμεσολάβησης είναι έξι φορές μεγαλύτερη σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη) και άλλα θεωρούν ότι η ισχύουσα νομοθεσία τους είναι ήδη συμβατή με την οδηγία για τη διαμεσολάβηση·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής των οικείων εθνικών μέτρων για τη μεταφορά της οδηγίας ώστε να περιλαμβάνει και τις εγχώριες υποθέσεις – ενώ μόνο τρία κράτη μέλη έχουν επιλέξει να μεταφέρουν την οδηγία μόνο σε σχέση με διασυνοριακές υποθέσεις<sup>4</sup>, – γεγονός το οποίο έχει επιδράσει εξαιρετικά θετικά στις νομοθετικές διατάξεις των κρατών μελών και στις σχετικές κατηγορίες διαφορών·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι δυσκολίες που έχουν ανακύψει κατά το στάδιο της μεταφοράς της οδηγίας αντικατοπτρίζουν σε μεγάλο βαθμό τις διαφορές στον νομικό πολιτισμό μεταξύ των εθνικών νομικών συστημάτων· λαμβάνοντας υπόψη ότι πρέπει συνεπώς να δοθεί προτεραιότητα στην αλλαγή νομικής νοοτροπίας με την ανάπτυξη μιας κουλτούρας διαμεσολάβησης μέσω μιας φιλικής επίλυσης των διαφορών, ζήτημα

<sup>1</sup> PE 493.042.

<sup>2</sup> PE 593.789.

<sup>3</sup> PE 453.180.

<sup>4</sup> Βλ. COM(2016)0542, σ. 5.

που έχει τεθεί από τα ευρωπαϊκά δίκτυα των ασκούντων νομικά επαγγέλματα, πρώτα κατά την έκδοση της ευρωπαϊκής οδηγίας και στη συνέχεια κατά τη μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο·

- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η θέση σε εφαρμογή της οδηγίας για τη διαμεσολάβηση έχει παράσχει προσθετική αξία για την ΕΕ με τη μεγαλύτερη συνειδητοποίηση από τους εθνικούς νομοθέτες των πλεονεκτημάτων της διαμεσολάβησης και με την ευθυγράμμιση σε κάποιο βαθμό του δικονομικού δικαίου και των διαφόρων πρακτικών στα κράτη μέλη·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διαμεσολάβηση, ως εναλλακτική, προαιρετική και εμπιστευτική εξωδικαστική διαδικασία, μπορεί να αποτελέσει χρήσιμο μέσο για την ελάττωση του φόρτου εργασίας δικαστηρίων σε ορισμένες περιπτώσεις και με την επιφύλαξη των αναγκαίων εγγυήσεων, δεδομένου ότι μπορεί να δώσει τη δυνατότητα σε φυσικά και νομικά πρόσωπα να λύσουν τις διαφορές του εξωδικαστικά γρήγορα και φτηνά – έχοντας κατά νου ότι οι υπερβολικά μακροχρόνιες δικαστικές διαδικασίες παραβιάζουν τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης –, ενώ συγχρόνως θα εξασφαλίζεται καλύτερη πρόσβαση στη δικαιοσύνη και να συμβάλουν στην οικονομική ανάπτυξη·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι σαφές ότι οι στόχοι που αναφέρονται στο άρθρο 1 της οδηγίας για τη διαμεσολάβηση, η οποία αποσκοπεί να ενθαρρύνει τη χρήση της διαμεσολάβησης και ιδίως να επιφέρει μια «ισόρροπη σχέση μεταξύ διαμεσολάβησης και δικαστικών διαδικασιών», δεν έχουν επιτευχθεί, καθώς η διαμεσολάβηση χρησιμοποιείται σε λιγότερο από το 1 % των δικαστικών υποθέσεων κατά μέσο όρο στην πλειονότητα των κρατών μελών<sup>1</sup>.
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η οδηγία για τη διαμεσολάβηση δεν έχει δημιουργήσει ένα ενωσιακό σύστημα εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών με την αυστηρή έννοια του όρου, με εξαίρεση τη θέσπιση ειδικών διατάξεων στον τομέα της λήξης των προθεσμιών παραγραφής και των αποσβεστικών προθεσμιών σε νομικές διαδικασίες όταν επιχειρείται διαμεσολάβηση και στον τομέα των υποχρεώσεων τήρησης απορρήτου για τους διαμεσολαβητές και το διοικητικό προσωπικό τους·

### ***Κύρια συμπεράσματα***

1. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι πολλά κράτη μέλη προέβησαν προσφάτως σε αλλαγές και αναθεωρήσεις των οικείων συστημάτων διαμεσολάβησης, ενώ άλλα προτίθενται να πραγματοποιήσουν τροποποιήσεις στην εφαρμοστέα νομοθεσία<sup>2</sup>.
2. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι μόνο τρία κράτη μέλη έχουν επιλέξει να μεταφέρουν την οδηγία σε συνάρτηση με διασυνοριακές υποθέσεις και μόνο και διαπιστώνει την ύπαρξη ορισμένων δυσκολιών όσον αφορά την πρακτική λειτουργία των εθνικών συστημάτων διαμεσολάβησης, οι οποίες συνδέονται κυρίως με την παράδοση των κατ' αντιδικία διαδικασιών και την έλλειψη νοοτροπίας διαμεσολάβησης στα κράτη μέλη, με το χαμηλό επίπεδο ευαισθητοποίησης όσον αφορά τη διαμεσολάβηση στην πλειονότητα των κρατών μελών, καθώς και με την ανεπαρκή

---

<sup>1</sup> PE 571.395, σ. 25.

<sup>2</sup> Κροατία, Εσθονία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λιθουανία, Κάτω Χώρες, Πολωνία, Πορτογαλία, Σλοβακία και Ισπανία.

γνώση του τρόπου χειρισμού των διασυνοριακών υποθέσεων και της λειτουργίας των μηχανισμών ελέγχου ποιότητας για τους διαμεσολαβητές<sup>1</sup>.

3. σημειώνει όλα τα κράτη μέλη προβλέπουν τη δυνατότητα των δικαστηρίων να καλούν τα μέρη να χρησιμοποιήσουν τη διαμεσολάβηση ή, τουλάχιστον, να συμμετάσχουν σε ενημερωτικές εκδηλώσεις σχετικά με τη διαμεσολάβηση· σημειώνει ότι, σε ορισμένα κράτη μέλη, η συμμετοχή σε τέτοιες ενημερωτικές εκδηλώσεις είναι υποχρεωτική, κατόπιν πρωτοβουλίας ενός δικαστή<sup>2</sup>, ή σε σχέση με ειδικές διαφορές που προβλέπονται από τον νόμο, όπως οι οικογενειακές διαφορές<sup>3</sup>· σημειώνει επίσης ότι σε ορισμένα κράτη μέλη οι δικηγόροι υποχρεούνται να ενημερώνουν τους εντολείς τους για τη δυνατότητα χρησιμοποίησης της διαμεσολάβησης, ή ότι οι αιτήσεις που υποβάλλονται στο δικαστήριο πρέπει να επιβεβαιώνουν εάν καταβλήθηκε προσπάθεια για διαμεσολάβηση ή εάν υπάρχουν λόγοι που θα εμπόδιζαν αυτή την προσπάθεια· σημειώνει, ωστόσο, ότι στο άρθρο 8 της οδηγίας για τη διαμεσολάβηση ορίζεται ότι τα μέρη που επιλέγουν τη διαμεσολάβηση σε μια προσπάθεια να επιλύσουν μια διαφορά δεν κωλύονται στη συνέχεια να προσφύγουν στα δικαστήρια λόγω του χρόνου που παρήλθε για τη διαμεσολάβηση· επισημαίνει ότι τα κράτη μέλη δεν φαίνεται να διατύπωσαν κάποια επιφύλαξη σχετικά με το σημείο αυτό·
4. επισημαίνει επίσης ότι πολλά κράτη μέλη παρέχουν οικονομικά κίνητρα στα μέρη για τη χρήση διαμεσολάβησης, με τη μορφή μείωσης των εξόδων, δικαστικής αρωγής ή κυρώσεων για αδικαιολόγητη απόρριψη μιας διαμεσολάβησης· παρατηρεί ότι τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν στις χώρες αυτές αποδεικνύουν ότι η διαμεσολάβηση μπορεί να παρέχει ευνοϊκή από άποψη κόστους και ταχεία εξωδικαστική επίλυση διαφορών μέσω διαδικασιών προσαρμοσμένων στις ανάγκες των μερών·
5. θεωρεί ότι η υιοθέτηση κωδίκων συμπεριφοράς αποτελεί σημαντικό εργαλείο για τη διασφάλιση της ποιότητας της διαμεσολάβησης· παρατηρεί, στο πλαίσιο αυτό, ότι ο Ευρωπαϊκός Κώδικας Συμπεριφοράς για τους Διαμεσολαβητές είτε χρησιμοποιείται άμεσα από τα ενδιαφερόμενα μέρη είτε έχει αποτελέσει έμπνευση για εθνικούς ή τομεακούς κώδικες· παρατηρεί επίσης ότι τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν υποχρεωτικές διαδικασίες διαπίστευσης για τους διαμεσολαβητές και/ή τηρούν μητρώα διαμεσολαβητών·
6. εκφράζει τη λύπη του για τη δυσκολία της συγκέντρωσης εμπεριστατωμένων στατιστικών δεδομένων σχετικά με τη διαμεσολάβηση, όπως ο αριθμός των υποθέσεων που επιλύονται με διαμεσολάβηση, η μέση διάρκεια και τα ποσοστά επιτυχίας των διαδικασιών διαμεσολάβησης· σημειώνει ότι χωρίς μια αξιόπιστη βάση δεδομένων είναι πολύ δύσκολη η περαιτέρω προώθηση της διαμεσολάβησης και η αύξηση της εμπιστοσύνης του κοινού στην αποτελεσματικότητά της· τονίζει, από την άλλη πλευρά, τον αυξανόμενο ρόλο που διαδραματίζει το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις όσον αφορά τη βελτίωση της συλλογής εθνικών δεδομένων σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας για τη διαμεσολάβηση·
7. χαιρετίζει την ιδιαίτερη σημασία που έχει η διαμεσολάβηση στον τομέα του οικογενειακού δικαίου (ιδίως στο πλαίσιο διαδικασιών που αφορούν την επιμέλεια παιδιών, τα δικαιώματα πρόσβασης και υποθέσεις απαγωγής παιδιών), στο πλαίσιο της

---

<sup>1</sup> Βλ. COM(2016)0542, σ. 4.

<sup>2</sup> Για παράδειγμα, στην Τσεχική Δημοκρατία.

<sup>3</sup> Για παράδειγμα, στη Λιθουανία, το Λουξεμβούργο, την Αγγλία και την Ουαλία.

οποίας μπορεί να δημιουργηθεί ένα εποικοδομητικό κλίμα για διάλογο και να διασφαλιστούν δίκαιες συμφωνίες μεταξύ των γονέων· διαπιστώνει επίσης ότι οι φιλικές λύσεις μπορούν να είναι μακροχρόνιες και προς το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού και να περιλαμβάνουν, εκτός από την κύρια κατοικία του παιδιού, και συμφωνίες που σχετίζονται με τα δικαιώματα επίσκεψης και τη συντήρηση του παιδιού· υπογραμμίζει στο πλαίσιο αυτό τον σημαντικό ρόλο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις σε ό,τι αφορά τη διατύπωση συστάσεων με στόχο να ενισχυθεί η χρήση της οικογενειακής διαμεσολάβησης σε διασυνοριακό πλαίσιο, ιδίως σε υποθέσεις απαγωγής παιδιών·

8. επισημαίνει ότι είναι σημαντικό να αναπτυχθεί και να διατηρηθεί στην διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης ένα ξεχωριστό τμήμα το οποίο θα αφορά ειδικά τη διασυνοριακή διαμεσολάβηση σε οικογενειακές υποθέσεις και θα παρέχει πληροφορίες σχετικά με τα εθνικά συστήματα διαμεσολάβησης·
9. επιδοκιμάζει, ως εκ τούτου, τη δέσμευση της Επιτροπής για συγχρηματοδότηση διαφόρων έργων που αποσκοπούν στην προώθηση της διαμεσολάβησης και στην κατάρτιση των δικαστών και των ασκούντων νομικά επαγγέλματα στα κράτη μέλη·
10. τονίζει ότι, παρά τον προαιρετικό χαρακτήρα της διαμεσολάβησης, πρέπει να ληφθούν περαιτέρω μέτρα για να διασφαλιστεί η επιβολή των συμφωνιών που προκύπτουν από διαμεσολάβηση με ταχύ και οικονομικά προσιτό τρόπο, με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, καθώς και του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου· υπενθυμίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι η εγχώρια εκτέλεση μιας συμφωνίας που έχει επιτευχθεί από τα μέρη σε ένα κράτος μέλος της Ένωσης υπόκειται, κατά γενικό κανόνα, σε έγκριση από μια δημόσια αρχή, πράγμα που προκαλεί επιπρόσθετα κόστη, είναι χρονοβόρα για τα μέρη της συμφωνίας και, ως εκ τούτου, θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά τη διάδοση αλλοδαπών συμφωνιών διαμεσολάβησης, ιδίως σε υποθέσεις μικροδιαφορών·

### *Συστάσεις*

11. ζητεί από τα κράτη μέλη να εντείνουν τις προσπάθειές τους ώστε να ενθαρρύνουν τη χρήση της διαδικασίας διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές διαφορές, όπως μέσω κατάλληλων ενημερωτικών εκστρατειών, παρέχοντας στους πολίτες και στα νομικά πρόσωπα κατάλληλες και διεξοδικές πληροφορίες σχετικά τα θεσμικά στοιχεία της διαδικασίας και τα πλεονεκτήματά της από πλευράς εξοικονόμησης χρόνου και κόστους, και να διασφαλίσουν τη βελτίωση της συνεργασίας των ασκούντων νομικά επαγγέλματα για τον σκοπό αυτό· τονίζει στη συνάρτηση αυτή την ανάγκη να ανταλλάσσονται βέλτιστες πρακτικές μεταξύ των διαφόρων έννομων εθνικών τάξεων κάτι που, στηριζόμενο με κατάλληλα μέτρα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, θα συμβάλει στο να υπάρξει μεγαλύτερη επίγνωση της χρησιμότητας της διαμεσολάβησης·
12. ζητεί από την Επιτροπή να αξιολογήσει αν πρέπει να θεσπιστούν ενωσιακά πρότυπα ποιότητας για την παροχή υπηρεσιών διαμεσολάβησης, ειδικότερα με τη μορφή ελάχιστων προτύπων για τη διασφάλιση της συνεκτικότητας, λαμβανομένων παράλληλα υπόψη του θεμελιώδους δικαιώματος της πρόσβασης στη δικαιοσύνη καθώς και των τοπικών διαφορών ως προς τις αντιλήψεις για τη διαμεσολάβηση, προκειμένου να δοθεί περαιτέρω ώθηση στη χρήση της διαμεσολάβησης·

13. καλεί την Επιτροπή να αξιολογήσει επίσης αν πρέπει τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν και να τηρούν εθνικά μητρώα διαδικασιών διαμεσολάβησης, τα οποία θα μπορούσαν να αποτελούν πηγή ενημέρωσης για την Επιτροπή, αλλά και να χρησιμοποιούνται από τους εθνικούς διαμεσολαβητές ώστε να αξιοποιούνται οι βέλτιστες πρακτικές στην Ευρώπη· τονίζει ότι κάθε τέτοιο μητρώο πρέπει να θεσπιστεί σε πλήρη συμμόρφωση με τον γενικό κανονισμό περί προστασίας των δεδομένων (κανονισμός (ΕΕ) 2016/679)<sup>1</sup>.
14. ζητεί από την Επιτροπή να διενεργήσει μια αναλυτική μελέτη σχετικά με τα εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία συμφωνιών διαμεσολάβησης της αλλοδαπής στην Ένωση και σχετικά με διάφορες επιλογές για την προώθηση της χρήσης της διαμεσολάβησης ως αξιόπιστου, οικονομικά προσιτού και αποτελεσματικού τρόπου επίλυσης διαφορών σε εσωτερικές και διασυνοριακές διαφορές στην Ένωση, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή του κράτους δικαίου και τις συνεχείς διεθνείς εξελίξεις στον τομέα αυτό·
15. καλεί την Επιτροπή, κατά την αναθεώρηση των κανόνων, να εξεύρει λύσεις προκειμένου να επεκτείνει αποτελεσματικά το πεδίο εφαρμογής της διαμεσολάβησης και άλλες αστικές ή διοικητικές υποθέσεις, όπου αυτό είναι δυνατό· τονίζει, ωστόσο, ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις επιπτώσεις που θα μπορούσε να έχει η διαμεσολάβηση σχετικά με ορισμένα κοινωνικά θέματα, όπως το οικογενειακό δικαίωμα· συνιστά στη συνάρτηση αυτή στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη να εφαρμόσουν κατάλληλες διασφαλίσεις στις διαδικασίες διαμεσολάβησης, ώστε να περιοριστούν οι κίνδυνοι για τα πιο αδύναμα μέρη και τα μέρη αυτά να προστατεύουν από κάθε δυνατή κατάχρηση διαδικασίας ή θέσης από την πλευρά των ισχυρότερων μερών, και να παράσχουν πλήρη σχετικά στατιστικά στοιχεία· θεωρεί επίσης σημαντικό να διασφαλιστεί η τήρηση δίκαιων κριτηρίων από άποψη κόστους, ιδίως προκειμένου να προστατευθούν τα συμφέροντα των ευάλωτων ομάδων· σημειώνει ωστόσο ότι η διαμεσολάβηση μπορεί να χάνει σε ελκυστικότητα και προσθετική αξία, εφόσον θεσπιστούν υπερβολικά αυστηρά πρότυπα για τα μέρη·

ο

ο ο

16. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, και στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών.

---

<sup>1</sup> ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1.